

OYUMU KİME VERSEM?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 26 Mart 2014 08:47 -

Yıllarca önce gene bir seçim öncesinde yazmıştım: 1970’lerde seçim vakti gelince köylüler birbirlerine takılırlardı:

—Â Â Â Â Â La Hasan! Sen oyûnu kime vericen?

—Â Â Â Â Â Ben Demirel’e vericem, sen kime vericen La Halil?

Halil de “oyûnu” kime “verecekse” söylerdi...

Bu konuşma, aslında köylülerin seçimlerden bir şey beklemediğini, bunun sonucunda bir kazanç elde etmeyeceklerini, aksine politikacıların kendilerini kullandığını anlatan gerçekçi bir örnektir.

Gerçi, seçimlerin anlamı bundan ibaret değildir. Seçimler ve seçimlerde her yetişkinin oy kullanması yüzyıllarca verilmiş bir mücadelenin sonucudur. Amacı, ilk çıktığı İngiltere’de olduğu gibi bütçenin denetlenmesidir. Parlamentoculuk bunun için icat edilmiştir. Fakat bizde olduğu gibi devleti yönetenler, bu denetimden kaçmak için çeşitli yollar bulmakta maharet sahibidirler. Son rüşvet ve yolsuzluk olayları konusunda Meclise gönderilen fezlekelerin işlevsiz hale getirilmesi, Danıştay denetim raporlarının Meclis’e getirilmemesi bunu gösteriyor.

Gerek genel, gerek yerel seçimlerde, bir dernekte yönetim kurulu üyelerini seçerken olduğundan çok daha karmaşık olgular rol oynuyor. İşin içinde sermaye, basın gibi biraz da vatandaş tercihinin payı var.

Biz mücadele ile kazandığımız seçme hakkını kullanmak için 30 Mart’ta yerel seçimlerde oy kullanacağız.

Ama acaba oyumuzu kime versek? Bir kısmımız bunu çoktan kararlaştırmış bulunuyor. Bir kısmımızın kafasında ise tercihler gidip geliyor. Malum, armudun sapı, üzümün çöpü var...

OYUMU KİME VERSEM?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 26 Mart 2014 08:47 -

Kömür, kuru fasulye, nohut yardımlarına, doğrudan tarım destekleme paralarına, yollara, köprülere bakarak verilecek oylar var, çağdaş bir yaşamı tercih ederek muhafazakârlığı iktidardan düşürmek isteyenler, hele yolsuzluk ve rüşvete dur demek isteyenlerin farklı bir tercihi var. Onlar da çeşit çeşit.

Â

Sandık başında tercihini gizleyen seçmenin, seçim öncesinde de bunu gizli tutması doğal. Kimse oyunu açıklamaya zorlanamaz.

Sıra geldi, benim kime oy vereceğime...

12 Haziran 2011 seçimlerinden bir gün sonra,Â Â seçim sonuçlarını tahlil etmeye çalıştığım bir yazımda, oyumu nereye verdiğimi de açıklamış, bu nedenle üyesi olduğum partiden "Niçin bizim gösterdiğimiz adaya oy vermedin?" suçlamasıyla karşılaşarak disiplin kuruluna verilmişim. Neyse ki onlar beni partiden atamadan ben istifa etmişim. Bu sefer beni böyle bir tehlike beklemiyor...

Ankara'da oturuyorum. Büyükşehir Belediye Başkanlığı için Mansur Yavaş'a oy vereceğim.

Bunun birkaç nedeni var:

Sol Cephe'nin Kaya Güvenç arkadaşı aday gösterdiğini biliyorum. Dünya görüşü olarak adaylar içinde herhalde bana en yakın olan odur. Ama Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin Melih Gökçek'ten alınması için muhalefet oylarının bir yerde toplanmasında yarar var. Geçen birçok seçim için doğru olan bu durum, bu seçimlerde bilinen nedenlerle daha da geçerli. Fakat toplumcu belediyecilik anlayışını kitlelere yaymak için Sol Cephe'nin aday göstermesini de doğal buluyorum. Sonuçta partiler yurttaşlardan görüşlerine destek isteyecekler. Değneğin iki ucu var. Hangisi daha tutulacak durumda? Buna karar vermek gerekir.

OYUMU KİME VERSEM?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 26 Mart 2014 08:47 -

Mansur Yavaş'a gelince: Belediyecilik anlayışı tam da benim istediğim gibi. Seçilir seçilmez parti rozetini çıkaracağını, bütün Ankaralıların Belediye başkanı olacağını, herkese eşit davranacağını vaat ediyor. Onun bu sözleri yalnız çeşitli eğilimlerdeki yurttaşlardan oy alma kaygısına dayanmıyor. Belediyecilikte şimdiye kadar gördüğümüz partizanlığa karşı da bir birikimi yansıtıyor. Belediyeler, siyasi partilerin rant kapısı olmamalı.

Ayrıca Mansur Yavaş'ı biraz yakından tanıma olanağım oldu. Beypazarı Belediye Başkanı iken Ulusal Eğitim Derneği yöneticilerinden üçümüz, ben, Saim Açıkgöz ve Mustafa Torun, randevu alarak onunla görüşmeye gittik. Nedeni, yıllardır mücadelesini verdiğimiz bir konuya Beypazarı'nda esaslı olarak el atmasıydı. Beypazarı'nda yabancı levha taşıyan tek bir dükkân bırakmamış, bunu da işyeri sahiplerini ikna ederek başarmıştı. Beypazarı bu konuda diğer belediyelere örnek olmuştu.

Yavaş, makam odasında bize Beypazarı'nda yaptıklarıyla ilgili bir tanıtım filmi gösterdi. İki kez üst üste seçilmişti ve halkın da büyük desteğine sahipti. Bu konuşmamız sırasında onun seçildiği siyasi partiden ve bu partiyle ilişkilerinden hiç söz etmedik. O da bize siyasi görüşlerimizi sormadı. Buna ihtiyaç da yoktu. Bize Beypazarı'ndaki yüksek okuldan bir kılavuz verdi. Beypazarı'na geldik. Taş Mektep Lokantasında yemeğini de yedik...

Bununla da kalmadı. Onu Ulusal Eğitim Derneği'nde bir konferansa davet ettik. Geldi, konuştu ve beğenildi. Onu derneğimize üye olmaya davet ettik. Hiç ikirciklenmeden kabul etti. Gerçi bu üyelik bir yıl sürdü. Derneğe gelip ödentilerini veremiyordu. Ödenti almakta güçlük çektiğimiz üyeleri üyelikten silme tutumumuz olmasaydı, hâlâ derneğin üyesi görülecekti.

Bazı CHP'liler ve solcular, geçmişte MHP'li diye onu yadırgıyorlar. Benim de MHP milliyetçiliğiyle hiçbir ilgim yok. Ancak Mansur Yavaş'la milliyetçilikte değil, millilikte, yurtseverlikte, dürüst belediyecilikte buluşmuş oluyoruz.

Az daha unutuyordum. Bu seçimde muhtarımızı ilçe belediye başkan adayımızı ve galiba belediye meclisi üyelerini de seçeceğiz değil mi? Mevut muhtarımızdan memnunduk. Herhalde gene onu seçeceğiz. Çankaya ilçeye gelince orada da beş paragraf önce belirttiğim gerekçelerle hareket edeceğim.